
Lag om ändring i skogsvårdslagen (1979:429);

utfärdad den 3 juni 1993.

SFS 1993:553

Utkom från trycket

den 16 juni 1993

Omtryck

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om skogsvårdslagen (1979:429)²

dels att 9, 13 och 21 b §§ skall upphöra att gälla,

dels att rubriken närmast före 21 b § skall utgå,

dels att nuvarande 7, 8 och 10 — 12 §§ skall betecknas 6— 10 §§, nuvarande 14 — 19 e §§ skall betecknas 11 — 21 §§, nuvarande 20 — 21 a §§ skall betecknas 29 — 31 §§ och nuvarande 22 — 30 §§ skall betecknas 33 — 41 §§,

dels att 1, 2 och 5 §§, de nya 9 — 11, 13, 14, 16, 18, 19, 21, 30, 35 — 38 §§ och 40 § skall ha följande lydelse,

dels att rubrikerna närmast före nuvarande 12, 18, 20, 21, 22 och 27 §§ skall sättas närmast före nya 10, 15, 29, 30, 33 respektive 38 §§,

dels att det i lagen skall införas åtta nya paragrafer, 22 — 28 och 32 §§, samt närmast före 22 respektive 32 §§ nya rubriker av följande lydelse.

¹ Prop. 1992/93:226, bet. 1992/93:JoU 15. rskr. 1992/93:352.

² Senaste lydelse av

9 § 1983:427

21 b § 1990:1379.

Lagen kommer därför att ha följande lydelse från och med den dag då denna lag träder i kraft.

Allmänna bestämmelser

1 § Skogen är en nationell tillgång som skall skötas så att den uthålligt ger en god avkastning samtidigt som den biologiska mångfalden behålls.

Vid skötseln skall hänsyn tas även till andra allmänna intressen. *Lag (1993:553).*

2 § Med skogsmark avses i denna lag

1. mark som är lämplig för virkesproduktion och som inte i väsentlig utsträckning används för annat ändamål,

2. mark där det bör finnas skog till skydd mot sand- eller jordflykt eller mot att fjällgränsen flyttas ned.

Mark som ligger helt eller i huvudsak outnyttjad skall dock inte anses som skogsmark, om den på grund av särskilda förhållanden inte bör tas i anspråk för virkesproduktion.

Mark skall anses lämplig för virkesproduktion, om den enligt vedertagna bedömningsgrunder kan producera i genomsnitt minst en kubikmeter virke om året per hektar.

Med skogliga impediment avses i denna lag mark som inte är lämplig för virkesproduktion utan produktionshöjande åtgärder, men som bär skog eller har förutsättningar att bära skog. *Lag (1993:553).*

3 § Denna lag hindrar inte att skogsmark tas i anspråk för annat ändamål än virkesproduktion.

4 § Denna lag skall inte tillämpas i den mån den strider mot föreskrifter som har meddelats med stöd av naturvårdslagen (1964:822) eller annan lag.

Anläggning av skog på skogsmark

5 § Ny skog skall anläggas på skogsmark

1. om markens virkesproducerande förmåga efter avverkning eller på grund av skada på skogen inte tas till vara på ett godtagbart sätt,

2. om marken ligger outnyttjad,

3. om skogens tillstånd är uppenbart otillfredsställande.

Åtgärd enligt första stycket skall vidtas i fall som anges i 1 och 2 utan dröjsmål och i fall som anges i 3 inom skälig tid. *Lag (1993:553).*

6 § Vid anläggning av ny skog skall de förnygringsåtgärder vidtas som kan behövas för att trygga återväxten av en skog av tillfredsställande täthet och beskaffenhet i övrigt. Föreskrifter om förnygringsmetod, markberedning, sådd, plantering, vård av plantskog och andra åtgärder i nämnda syfte meddelas av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer. *Lag (1993:553).*

7 § Om det är påkallat från skogsvårdssynpunkt, får regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer meddela föreskrifter som förbjuder eller ställer upp villkor för

1. användning av visst slag av skogsodlingsmaterial av inhemskt eller utländskt ursprung vid anläggning av skog,
2. handel med sådant material.

Med skogsodlingsmaterial avses frön, plantor, sticklingar och andra former av förökningsmaterial, avsedda för anläggning av skog. *Lag (1993:553).*

8 § Skogsmarkens ägare är ansvarig för anläggning och vård av ny skog. *Lag (1993:553).*

9 § Skogsvårdsstyrelsen får i särskilda fall medge undantag från 5 och 6 §§. *Lag (1993:553)*

Avverkning av skog på skogsmark

10 § Avverkning på skogsmark skall vara ändamålsenlig för återväxt av ny skog eller främja skogens utveckling.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får till skydd för den yngre skogen föreskriva att trädbestånd under en viss ålder inte får avverkas.

För att möjliggöra försöksverksamhet får Skogsvårdsstyrelsen i särskilda fall medge undantag från första stycket. *Lag (1993:553).*

11 §³ Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får, i fråga om större skogsinnehav, för att främja en jämn åldersfördelning av skogen föreskriva att högst en viss andel av en brukningsenhets skogsmarksareal får avverkas under en viss period.

I fråga om övriga skogsinnehav får föreskrifter enligt första stycket innebära att avverkning inte får ske i sådan utsträckning att mer än hälften av brukningsenhetens produktiva skogsmarksareal kommer att bestå av kalmark och yngre skog. *Lag (1993:553).*

12 § Som brukningsenhet skall räknas den skogsmark inom en kommun som tillhör samma ägare, om ej annat följer av föreskrifter som meddelas av regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer. *Lag (1993:553).*

13 § Skogsvårdsstyrelsen skall på begäran meddela beslut på förhand huruvida viss avverkning är förenlig med föreskrifter meddelade med stöd av 11 §. *Lag (1993:553).*

14 §⁴ Skogsmarkens ägare är skyldig att enligt föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer underrätta Skogsvårdsstyrelsen om

³Senaste lydelse av förutvarande 14 § 1990:1379.

⁴Senaste lydelse av förutvarande 17 § 1991: 644.

1. avverkning som skall äga rum på hans mark,
2. sådan dikning i samband med avverkning som inte kräver tillstånd enligt naturvårdslagen (1964:822),
3. vad han avser att göra för att tillgodose naturvårdens och kulturmiljövårdens intressen i samband med avverkning på hans mark. *Lag (1993:553)*.

Krav på tillstånd till avverkning m.m.

15 § Regeringen meddelar föreskrifter om att skog som är svår att förnygra på grund av dess ogynnsamma läge eller som behövs som skydd mot sand- eller jordflykt eller för att förhindra att fjällgränsen flyttas ned skall avsättas som svårförnygrad skog eller skyddsskog. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar också föreskrifter om vilka delar av den svårförnygrade skogen som skall anses utgöra fjällnära skog. *Lag (1993:553)*.

16 § I svårförnygrad skog eller skyddsskog får avverkning inte ske utan Skogsvårdsstyrelsens tillstånd.

I ansökan om tillstånd skall sökanden redovisa vad han avser att göra för att tillgodose naturvårdens och kulturmiljövårdens intressen.

I samband med att tillstånd ges kan Skogsvårdsstyrelsen besluta om åtgärder för att begränsa eller motverka olägenhet och trygga återväxten.

Tillstånd behövs inte för röjning eller gallring som främjar skogens utveckling. *Lag (1993:553)*.

17 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får för visst eller vissa områden föreskriva att tillstånd till avverkning av svårförnygrad skog inte får ges

1. i fråga om skog på mark som inte i genomsnitt kan producera minst en kubikmeter virke om året per hektar, om det inte finns särskilda skäl,

2. för byggande av skogsbilväg om nyttan av vägen för skogsbruket inte motsvarar kostnaden för den eller om vägen inte kan passas in i en vägnätsplan. *Lag (1993:553)*.

18 §⁵ Tillstånd till avverkning i fjällnära skog får inte ges om avverkningen är oförenlig med intressen som är av väsentlig betydelse för naturvården eller kulturmiljövården.

När tillstånd ges skall Skogsvårdsstyrelsen besluta om vilka hänsyn som skall tas till naturvårdens och kulturmiljövårdens intressen, såsom i fråga om hyggets storlek och förläggning samt tillåten avverkningsform. *Lag (1993:553)*.

19 §⁶ I fråga om rätt till ersättning för skada till följd av ett beslut enligt 18 § första eller andra stycket gäller bestämmelserna i 25 §, 26 § första stycket första meningen, 27 § första meningen, 27 a §, 31 § andra stycket,

⁵ Senaste lydelse av förutvarande 19 b § 1990:1379. Ändringen innebär bl. a. att första, fjärde och femte styckena upphävs.

⁶ Senaste lydelse av förutvarande 19 c § 1991:644.

32 §, 33 § första stycket, 34 §, 35 § första stycket första meningen och andra stycket samt 36 § naturvårdslagen (1964:822). *Lag (1993:553)*.

SFS 1993:553

20 § Innan avverkning sker inom ett område där renskötsel får bedrivas enligt rennäringslagen (1971:437) under hela året (renskötselns året-runt-marker) skall berörd sameby beredas tillfälle till samråd enligt föreskrifter som meddelas av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer. *Lag (1993:553)*.

21 §⁷ I ansökan om tillstånd enligt 16 § till avverkning skall sökanden redovisa vad han avser att göra för att tillgodose rennäringsintressen.

Inom renskötselns året-runt-marker får tillstånd inte meddelas om avverkningen

1. medför sådant väsentligt bortfall av renbete att möjligheterna att hålla tillåtet renantal påverkas, eller

2. omöjliggör sedvanlig samling och flyttning av renhjord.

När tillstånd ges skall Skogsvårdsstyrelsen besluta om vilka hänsyn som skall tas till rennäringsintressen, såsom i fråga om hyggets storlek och förläggning samt tillåten avverkningsform.

Sådana villkor får dock inte avse annat än vad som uppenbart påkallas med hänsyn till renskötselrätten. *Lag (1993:553)*.

Ädellövskog

22 § Med ädla lövträd avses i denna lag de inhemska trädslagen alm, ask, avenbok, bok, ek, fågelbär, lind och lönn. *Lag (1993:553)*.

23 § Med ädellövskog avses i denna lag:

1. Skogsbestånd som utgörs av lövträd till minst 70 procent och av ädla lövträd till minst 50 procent och vars areal är minst ett halvt hektar.

2. Trädbestånd på betesmarker, om beståndet utgörs av lövträd till minst 70 procent och av ädla lövträd till minst 50 procent. Av de ädla lövträden skall minst tio träd per hektar ha en diameter av minst 30 centimeter på en höjd av 1,3 meter över marken. Markens areal skall uppgå till minst ett hektar.

Har Skogsvårdsstyrelsen enligt 27 § tredje stycket beslutat viss trädslags-sammansättning vid förnyring av ädellövskog, skall skogen betraktas som ädellövskog även om andelen lövträd under en tid är lägre än som anges i första stycket. *Lag (1993:553)*.

24 § Skogsvårdsstyrelsen skall på begäran meddela beslut på förhand om ett visst skogsbestånd eller trädbestånd på betesmark är att anse som ädellövskog. *Lag (1993:553)*.

25 § I ett bestånd som avses i 23 § får det inte vidtas åtgärder som leder till att beståndet upphör att vara ädellövskog. Efter annan avverkning än röjning eller gallring skall ny ädellövskog anläggas på området.

⁷ Senaste lydelse av förutvarande 19 e § 1990: 1379.

Om det finns särskilda skäl, får Skogsvårdsstyrelsen medge undantag från första stycket. I samband därmed får Skogsvårdsstyrelsen besluta att ny ädellövskog skall anläggas på ett annat ställe inom en brukningsenhet. För anläggning av ny ädellövskog gäller 27 § tredje stycket. *Lag (1993:553).*

26 § Vad som föreskrivs i 25 § första stycket hindrar inte att mark används i enlighet med en detaljplan eller i enlighet med beslut som gäller för företag vars tillåtlighet har prövats enligt någon annan lag eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av någon annan lag. *Lag (1993:553).*

27 § Annan avverkning än röjning eller gallring i ett bestånd som avses i 23 § får inte påbörjas innan Skogsvårdsstyrelsen lämnat tillstånd till detta. I ansökan om tillstånd skall sökanden redovisa vad han avser att göra för att tillgodose naturvårdens och kulturmiljövårdens intressen.

I samband med att tillstånd meddelas får Skogsvårdsstyrelsen besluta om det sätt på vilket avverkningen och den därav föranledda anläggningen av ny ädellövskog skall genomföras. *Lag (1993:553).*

28 § Bidrag kan lämnas av allmänna medel till kostnader för åtgärder som behövs för att trygga återväxten av ädellövskog. *Lag (1993:553).*

Insektshärjning

29 § Regeringen eller myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om bekämpning av insektshärjning i skog och om upparbetning av skadad skog, utforsling eller lagring av virke och andra åtgärder som behövs för att motverka uppkomsten av yngelhärdar.

Skogsmarkens ägare är ansvarig för att sådana åtgärder utförs. För förebyggande åtgärder i samband med avverkning och lagring av virke är också annan som har rätt att förfoga över skog eller virke ansvarig. *Lag (1993:553)*

Hänsyn till naturvården, kulturmiljövården och rennäringen

30 §⁸ Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om den hänsyn som skall tas till naturvårdens och kulturmiljövårdens intressen vid skötseln av skog, såsom i fråga om hygens storlek och utläggning, beståndsanläggning, kvarlämnande av träd och trädsamlingar, gödsling, dikning och skogsbilvägars sträckning.

För att tillgodose dessa intressen får regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddela föreskrifter om förbud mot avverkning och andra skogsbruksåtgärder på skogliga impediment.

Bemyndigandet i första stycket medför inte befogenhet att meddela föreskrifter som är så ingripande att pågående markanvändning avsevärt försvåras. *Lag (1993:553).*

31 § Vid skötsel av skog skall i fråga om hyggens storlek och utläggning, beståndsanläggning, kvarlämnande av trädsamlingar och skogsbilvägars sträckning den anpassning ske som uppenbart påkallas med hänsyn till rennaringen. Vid planläggning och genomförande av åtgärderna skall eftersträvas att berörd sameby har årlig tillgång till sammanhängande betesområden och till vegetation som behövs inom områden för samling, flyttning och rastning av renarna. *Lag (1993:553).*

Miljökonsekvensbeskrivning

32 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva att det i ärenden enligt denna lag skall finnas miljökonsekvensbeskrivningar som gör det möjligt att bedöma vilken inverkan nya metoder för skogens skötsel och nya skogsodlingsmaterial har på miljön. Föreskrifterna får innebära att en sådan beskrivning skall uprättas av den som avser att använda en ny metod eller ett nytt skogsodlingsmaterial. *Lag (1993:553).*

Tillsyn

33 § Skogsstyrelsen utövar den centrala tillsynen över efterlevnaden av denna lag och med stöd av lagen meddelade föreskrifter. Skogsvårdsstyrelsen utövar den närmare tillsynen inom länet. *Lag (1993:553).*

34 § Tillsynsmyndighet har rätt att på begäran få de upplysningar och handlingar som behövs för tillsynen enligt denna lag. *Lag (1993:553).*

35 § En tillsynsmyndighet får meddela de förelägganden och förbud som behövs för att denna lag eller föreskrift som har meddelats med stöd av lagen skall efterlevas.

Ett föreläggande eller förbud får meddelas sedan det har visat sig att myndighetens råd inte har följts. I brådskande fall eller när det behövs för att bevara natur- eller kulturmiljövärden eller när det annars finns särskilda skäl, får dock ett föreläggande eller förbud meddelas omedelbart.

Förelägganden och förbud kan förenas med vite.

Om någon inte rättar sig efter ett föreläggande, får tillsynsmyndigheten besluta att åtgärden skall vidtas på den försumliges bekostnad. *Lag (1993:553).*

36 § Om en avverkning föranleder förhållandevis dyra återväxtåtgärder i större omfattning, får Skogsvårdsstyrelsen i samband med avverkningen besluta att säkerhet skall ställas för fullgörandet av åtgärderna.

Säkerhet får även krävas som villkor för tillstånd enligt 16 § eller enligt 27 § första stycket.

Ställs inte säkerhet i fall som avses i första stycket, får Skogsvårdsstyrelsen meddela förbud att avverka skog på brukningsenheten utan Skogsvårdsstyrelsens tillstånd. *Lag (1993:553).*

37 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får föreskriva att särskilda avgifter skall tas ut i ärenden enligt denna lag. *Lag (1993:553).*

38 §⁹ Till böter eller fängelse i högst sex månader döms den som uppsåtligt eller av oaktsamhet

1. bryter mot en föreskrift som har meddelats med stöd av 7 § första stycket, 10 § andra stycket, 11 §, 20 § eller 29 § första stycket,

2. bryter mot 10 § första stycket,

3. bryter mot 16 § första stycket eller mot villkor som gäller avverkning och som har meddelats med stöd av 16 § tredje stycket, 18 § andra stycket eller 21 § tredje stycket,

4. bryter mot avverkningsförbud som avses i 36 §,

5. inte fullgör anmälningsskyldighet som har föreskrivits med stöd av 14 §,

6. inte rättar sig efter ett föreläggande eller bryter mot ett förbud som har meddelats för att 31 § eller en föreskrift enligt 30 § skall följas,

7. genom avverkning eller andra åtgärder bryter mot 25 § första stycket första meningen, 27 § första stycket eller mot ett beslut om avverkning som har meddelats med stöd av 27 § tredje stycket.

I ringa fall döms inte till ansvar.

Den som inte har rättat sig efter ett vitesföreläggande eller som har överträtt ett vitesförbud döms inte till ansvar enligt denna lag för en gärning som omfattas av föreläggandet eller förbudet. *Lag (1993:553).*

39 § Virke efter avverkning som innebär brott enligt denna lag eller värdet därav skall förklaras förverkat, om det inte är uppenbart obilligt. *Lag (1993:553).*

40 §¹⁰ Skogsvårdsstyrelsens beslut enligt denna lag eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen får överklagas hos Skogsstyrelsen.

Skogsstyrelsens beslut i ett särskilt fall enligt lagen eller enligt föreskrifter som har meddelats med stöd av lagen får överklagas hos kammarrätten.

Statens naturvårdsverk får överklaga Skogsvårdsstyrelsens beslut i fall som avses i 25 § andra stycket. *Lag (1993:553).*

41 § En myndighet får bestämma att dess beslut skall gälla omedelbart. *Lag (1993:553).*

1. Denna lag" träder i kraft den 1 januari 1980.

2. Genom lagen upphävs skogsvårdslagen (1948:237) och förordningen (1894:17 s. 1) angående hushållningen med de allmänna skogarna i riket.

3. Förekommer i lag eller annan författning hänvisning till föreskrift som har ersatts genom bestämmelse i denna lag, tillämpas i stället den nya bestämmelsen.

4. Den som innehar skogsmark under ständig besittningsrätt och äger tillgodogöra sig skogens avkastning utöver husbehovet eller som innehar

⁹ Senaste lydelse av förutvarande 27 § 1990:1379. Ändringen innebär bl. a. att tredje stycket upphävs.

¹⁰ Senaste lydelse av förutvarande 29 § 1990:96.

¹¹ 1979:429.

skogsmark med fideikommissrätt, skall vid tillämpningen av nya lagen anses som skogsmarkens ägare.

Denna lag¹² träder i kraft den 1 juli 1990.

1 fråga om överklagande av beslut som har meddelats före ikraftträdandet gäller äldre föreskrifter.

Denna lag¹³ träder i kraft den 1 juli 1991.

I ärende som avses i 19 b § första stycket eller 19 e § första stycket skall sökanden, även om ansökningen gjorts före ikraftträdandet av denna lag, om tillståndsmyndigheten begär det komplettera ansökningen med en redovisning av vad han avser att göra för att tillgodose naturvårdens och kulturmiljövårdens respektive rennäringens intressen.

1. Denna lag¹⁴ träder i kraft den 1 januari 1994.

2. Genom lagen upphävs ädellövskogslagen (1984: 119).

3. Den som före ikraftträdandet har gjort anmälan enligt 17 § eller ansökt om tillstånd enligt 19 § i paragrafernas då gällande lydelse eller ansökt om tillstånd enligt 7 § ädellövskogslagen (1984:119) skall på begäran av Skogsvårdsstyrelsen komplettera anmälan eller ansökan med uppgift om vad han avser att göra för att tillgodose naturvårdens och kulturmiljövårdens intressen i samband med avverkning på hans mark.

4. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om överklagande av beslut enligt ädellövskogslagen som har meddelats före den 1 januari 1994.

5. Beslut enligt 4, 5 och 7 §§ ädellövskogslagen skall anses meddelade med stöd av motsvarande nya bestämmelser i skogsvårdslagen.

På regeringens vägnar

KARL ERIK OLSSON

Hans Petterson
(Jordbruksdepartementet)

¹² 1990:96.

¹³ 1990:1379.

¹⁴ 1993:553.